

Silvia Avallone. Marina Bellezza. Natur och Kultur. Översättare: Johanna Hedenberg.

En ständigt återkommande fråga är hur vi ska förhålla oss till våra drömmar om livet. Är de ouppnåeliga utopier som ska förbli just drömmar. Är livsdrömmarna en kompass som anger färdriktning eller en kamp och tävlan där bara den starkaste överlever och vinner. Jag går förbi ett torg i Växjö där TV4 parkerat en buss med stora banderoller om talangjakt. Utanför köar omaka ungdomar på lång rad. Alla drömmer de.

Marina Bellezza är en av dessa unga som står i kö framför talangscouterernas mikrofoner i Silvia Avallones nya roman med samma namn. Hon bor i norra Italien som i berättelsen blir ett symboliskt gränsland. I dalgångarnas städer och byar finns köpcenter, McDonalds och människor som röstar på Berlusconi som enklaste val. I bergen råder det gamla livet med enkla jordbruk och hårda livsvillkor. Marina vill nå framgång på scenen. Hennes barndomskärlek Andrea önskar inget högre än att få ta över sin farfars gård och göra ost. Båda saknar de stöd i föräldravärlden och bland vännerna. Marinas mamma är alkoholist och pappan en ynkelig dandy i maffians utkant. Andreas pappa är borgmästare som gett all sin kärlek till äldste sonen i USA. Vad Andrea har att göra i bergen kan han inte förstå, eftersom han själv så nogsamt sökt sopa igen spåren av sin fattiga bakgrund. Marina och Andrea dras till varandra men det är en lika förgörande närhet som tär på deras vitt skilda drömmar.

Silvia Avallone tog den svenska läsekretsen med storm i sin förra roman "Stål" (2012), som också blev radioföljetong. I "Marina Bellezza" för hon många teman vidare. Unga människor som söker sin framtid i en hård tillvaro, fördärvad av konsumtion, fattigdom och Berlusconi. Det är på många sätt en klassisk berättelse med vaga drag av utvecklingsroman. Hon som drömmer om pengar och ryktbarhet. Han som vill mjölka kor och leva enkelt. Allt inbäddat i en självupptagen och trasig omvärld. Naturen som granskar människan i form av den hjort som Andrea och hans vänner krockar med i berättelsens början. "Marina Bellezza" kunde lika gärna vara skriven på 1800-talet och är ändå så brännande aktuell. Silvia Avallone behärskar sin berättelse i alla perspektiv och gör läsningen njutbar och fascinerande.

Jakob Carlander